

1 1. nedjelja kroz godinu B

*Ti, pomoći moja, nemoj me odbaciti!
I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj! (Ps 27,9)*

Prvo čitanje

Ezekiel 17,22-24

Ovo govori Gospodin Bog: "S vrha cedra velikoga, s vrška mladih grana njegovih odlomit ću grančicu i posadit je na gori visokoj, najvišoj. Na uzvišenoj gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona, plodom uroditi i postati cedar predivni: prebivat će pod njim sve ptice, sve će se krilato gnijezditi u sjeni grana njegovih. I sve će poljsko drveće znati da ja, Gospodin, visoko drvo ponizujem, a nisko uzvisujem, zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem da rodi. Ja, Gospodin, rekoh i učinit ću!"

Drugo čitanje

2. Korinćanima 5,6-10

Braćo i sestre! Uvijek smo puni pouzdanja makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od Gospodina. Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju. Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se iselili iz tijela i naselili kod Gospodina. Zato se i trsimo da mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni. Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo.

Evandjelje

Marko 4,26-34

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: "Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda

klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve."

I govoraše im: "Kako da prisposodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposdobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske."

Mnogim takvim prisposodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisposdobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Za razmišljanje

*Svaka riječ, koju Isus izriče u svojim prisposodobama, usmjerena je na ono što će doći, na Kraljevstvo Božje i izraz je povjerenja. U usporedbi Kraljevstva Božjega sa gorušičinim zrnom ta je spoznaja drastična: to je sjeme najmanje od svih sjemenki na zemlji, ali biljka naraste do tri metara visine, te na njoj mogu čak ptice svijati svoja gnijezda. Jasno je da poanta usporedbe iz današnjeg evanđelja nije **kako** nešto nastaje, nego očita razlika između skromnog početka i veličanstvenog krajnjeg učinka. Ono što vidimo jest vrlo malo. Ono čemu se nadamo jest sve. Nevažno je kako se to događa. Zbog toga i ne treba da promjene postizemo nasiljem ili revolucijom. Kraljevstvo Božje dolazi, a da mi ne znamo kako i smijemo ga sasvim smireno očekivati.*

Tako dugo dok Bog ima vremena, ima i njegovo Kraljevstvo vremena da raste. Za to vrijeme vrijedi da sačuvamo strpljenje i podnesemo nedostatnosti Crkve. Jer, ne zaboravimo: Kraljevstvo Božje nastaje iz malog sjemena, a trijumfalistička Crkva, Crkva koja teži za moću, koja, hvala Bogu, uvelike pripada prošlosti, nije biljka koja bi nastala iz toga sjemena. Sredstva, koja su prvim kršćanima stajala na raspolaganju bila su obraćenje i svjedočenje Božje ljubavi, a ne podržavanje nekakve moćne organizacije.

Ne možemo promatrati biljku kako raste, ali možemo je njegovati i čekati učinke. Zato smijemo imati povjerenja u Boga, da on svoje djelo neće zapustiti i zaboraviti usprkos prividnoj pasivnosti. Moramo pustiti da sjeme raste onako kako si to on zamišlja, a ne kako si to mi zamišljamo.

Odluku o početku žetve smijemo mirno prepustiti Bogu.

A dotad vrijedi to, da dozvolimo da Kraljevstvo Božje u malom postane vidljivo. Onda će se sve obratiti. Ono što je bilo skriveno izići će na vidjelo, neznatni će biti uzvišeni, posljednji će biti prvi, i mrtvi će oživjeti. Ako pokušamo krive odnose na zemlji već sada mijenjati, to će biti vidljivi znakovi nade u Božje Kraljevstvo. Onda je to Kraljevstvo već na neki način sadašnjost, jer tu su ljudi koji ga žive. Istodobno, to je buduće Kraljevstvo, ali ono skriva u sebi toliko radosti, da tu radost već sada možemo naslutiti.